

Пасажирських перевезень

Права працівників — на контролі у профспілки

Голова профкому дільниці Володимир Хом'як (на фото) на цій посаді працює п'ятий рік. За його словами, у профком люди найчастіше звертаються з питань заробітної плати, матеріальної допомоги, оздоровлення дітей та дорослих:

— Нашою конституцією є колективний договір, його пунктів і дотримуюся у своїй роботі. Люди приходять із різними проблемами: хтось за інформаційною допомогою, наприклад, як правильно написати потрібну заяву, хтось просить матеріальну допомогу, коли трапилась якась непередбачувана ситуація, звертаються пенсіонери, яких треба вислухати, поспівчувати. Я також є виборним головою комісії із соціального страхування на дільниці.

Права працівників — завжди на контролі у профспілки. Жоден оперативний розбір не обходиться без голови профкому. Узгоджуємо графіки відпусток, хто цього року йде у відпустку влітку, наступного — зимою, щоб було по-справедливості.

Дбаємо і про санітарно-побу-

тові умови для працівників — купили 2 холодильники, 7 мікрохвильових печей. Люди приїжджають на роботу здебільшого із сіл, беруть із собою їжу, тут можуть покласти її на зберігання в холодильник, а потім розігріти.

Проводимо культурно-масову роботу. Організували поїздки в смт Міжгір'я, до Мукачевого, на водоспад Шипіт, до озера Синевир. Колектив висловлює свої пропозиції, куди б хотілося поїхати, і разом визначаємо маршрут. Найближчим часом плануємо поїздки на 48 осіб по визначних місцях Закарпаття.

Маємо і спортивні досягнення. Перший перехідний кубок з міні-футболу здобув саме наш колектив. У 2007 р. колектив здобув друге місце з міні-футболу в турнірі, присвяченому Дню профспілки, а наступного року — третє місце з міні-футболу у Спартакіаді серед колективів Ужгородської дирекції. Популярними видами спорту серед наших працівників є теніс, гирьовий спорт, шахи.

Щороку організуємо святкування Нового року, Дня святого Миколая, 8 Березня, Дня залізничника, Дня профспілок.

Щоденна робота для безпеки руху

До обрання головою профкому Володимир Хом'як 19 років працював заступником начальника дільниці. Володимир Михайлович залюбки показав нам усе підприємство.

— Коли тут ще була дільниця із обслуговування пасажирів, її умови не можна було порівняти з тими, які маємо зараз. За дуже короткий термін у дільниці спорудили і адміністративні будівлі, і приміщення цехів. Раніше будь-хто міг зайти на територію, а тепер все огорожено, працівники проходять через пункт

охорони, — розповідає Володимир Хом'як.

Підходимо до мийного комплексу, який уже за кілька годин розпочне свою роботу. Працює він у закритому циклі водоочистки і рециркуляції з додаванням у систему свіжої технічної води. Поряд — ємкості для повторного використання води. Обслуговує мийний комплекс лише один працівник. За добу через мийку проходить приблизно 40 вагонів.

— Першочергове завдання — гарантування безпеки руху пасажирів, — зазначає Володимир Хом'як, демонструючи у наступному цеху готові до експлуатації колісні пари. Ми замінюємо колісні пари, усуваємо будь-які несправності, які є у ходових частинах вагона. Якщо не встигаємо з ремонтом, то на такі випадки передбачені запасні вагони, які стоять в очікуванні. У ремонтному цеху маємо акумуляторне, ковальське, механічне, столярне, редукторно-карданне відділення, також відділення радіоапаратури.

— Оскільки влітку більше вагонів задіяні у перевезеннях, то відповідно в нас збільшується технічна робота, — розповідає слюсар-інструментальник Василь Бельо. — Із деталей дещо виготовляємо, дещо ремонтуємо і стараємося знайти вихід із будь-якої ситуації. Бракує нам запасних частин, але це, на жаль, проблема не тільки нашої дільниці.

— Буває складно із заготовками деталей, бракує металу, — зазначає токарь Михайло Сливканич. — Виготовляємо валики, втулки, деталі для системи опалення вагонів, муфти. Інструмент у нас — морально застарілий, для нього вже і запчастин не знайти, як-от мій токарний станок 1967 року випуску, але ремонтуємо його, і працюємо далі.

У цеху з ремонту радіоелектронного обладнання за допомогою спеціальних приладів виконується діагностика всього радіобладнання, яке є в пасажирському вагоні будь-якого типу.

— Для того ми і спеціалісти, щоб усувати несправності навіть у таких маленьких радіомеханізмах, — розповідає майстер Богдан Топольницький. — Бувають випадки, що під час рейсу радіобладнання виходить з ладу. Щопівроку обладнання проходить діагностику, якщо все справне — добре, якщо ж ні — ремонтуємо. Літом обсяг роботи збільшується, ми обслуговуємо і вагони з кондиціонуванням повітря. Здебільшого радіоапаратура в наших вагонах ще 80-х років випуску, найновіша — 2008-2009 років. Наразі перевіряються в робочому режимі гелеві батареї для радіоапаратури, вони кращі, довше працюють, але їх треба відповідно до технологічного процесу кожних три дні перевіряти.

Про те, як пасажири не шанують залізничне майно, довго може розповідати столяр Ласло Сабо, у робочій кімнаті якого лежить чимало пошкоджених полиць вагонів:

— Полиці у вагонах можуть служити щонайменше 15 років, доки

пасажира їх не поріже. Трапляється, що тільки підлатали полицю, а з наступного рейсу вона знову прийшла порізаною. Інколи дерматин треба просто натягнути, щоб він відповідно виглядав, якщо маленькі порізи — заклеюємо, більші — зшиваємо дерматин за допомогою спеціальної швейної машинки. Її придбали ще 15 років тому, і вона досі нас виручає. Хоча зазначаю: якщо дерматин товстіший — з основою, його важко порвати чи порізати, і відповідно він служить довше.

Поряд із відділенням ремонту диванів — відділення, де нарізають скло для вагонів. — Випадки кидання каміння у поїзд трапляються часто, — зазначає Володимир Хом'як. — У таких випадках складають акти, залучають працівників лінійних відділів міліції, а ми через хуліганів маємо великі збитки. Найсумніший "рекорд" — 20 побитих шиб в одному поїзді за один рейс, який трапився кілька років тому.

У наступному цеху працівниці жваво рахують та сортують використану постільну білизну. Власної пральні дільниці не має, співпрацює із міським комбінатом, який готує щодоби приблизно 12 тисяч комплектів білизни. По сусідству дві працівниці кроють тканину — невдовзі на вікнах вагона висітимуть нові штори.

У конторі з обслуговування пасажирів нас зустрічає товарознавець Ольга Савчин:

— Ми видаємо продукцію, яка повинна бути в поїзді в дорозі. Стараємося, щоб усі продукти були свіжі, мали естетичний вигляд. Серед асортименту — вода мінеральна, солодка, чай, цукор, соки, кава, вафлі, сухарики, горішки, печиво, чіпси. Готову продукцію беремо також із нашої ідальні. Хочеться догодити пасажирів, щоб у нього залишилися тільки приємні враження.

“Влітку пасажир стає вибагливішим”

Про те, як непросто інколи догодити пасажирів, добре знає начальник резерву провідників дільниці Павло Райчинець:

— Хороший провідник завжди знайде можливість попередити чи залагодити конфліктну ситуацію, пожартує, а не буде вперто доводити своє. Це знають і наші провідники, а тому стараються якнайкраще обслуговувати пасажирів. У нашому резерві 325 про-

відників, 14 начальників поїздів. На час літніх перевезень до нас приходять студенти-практиканти. Останнім часом хороші знання демонструють студенти Львівського училища №1. Однак зазначу, що все залежить від людини, якщо вона хоче навчитися, щоб потім добре працювати, то обов'язково навчиться. Серед кращих — бригади Богдана Курцеби, Івана Свиди, Марії Іваній (єдина жінка у резерві, що працює начальником поїзда). Кращі провідники — Ганна Ємщикова, Іван Свирида, Надія Дегтярюк, Олена Немеш, Ганна Дземко, Марія Бурич. Відзначу і начальника поїзда Ярослава Савку, який на цій посаді трудиться вже 21 рік. Бригади в нас скомплектовані так, щоб разом працювали, а відповідно і доїжджали на роботу та додому люди з однієї місцевості. Загалом же в нас 85% працівників резерву з Турківського району, людям важко добиратися. Для працівників створено хороші умови. Є кімнати відпочинку, душові, кімнати, де можна підправити формений одяг.

— Літом пасажир стає вибагливішим, — розповідає начальник поїзда №99 Київ-Ужгород Богдан Курцеба. — Пасажирів більше, у кожного з них свої потреби. Буває, що не завжди ці потреби обгрунтовані. От нещодавно на станції Броди ми зняли з поїзда одного неадекватного чоловіка, його відразу забрала швидка допомога.

Стараємося враховувати всі побажання і прохання пасажирів, щоб їм під час поїдки було максимально комфортно. На жаль, не все залежить від поїзної бригади. Рухомий склад не оновлюється, а відтак не можемо гарантувати пасажирів подорож у новому вагоні, який обладнаний сучасною апаратурою. Як знайти спільну мову з пасажиром вчимо і наших практикантів, які приходять до нас працювати літом. Пояснюємо їм всі особливості обслуговування пасажирів, правила техніки безпеки. У моїй бригаді 26 працівників, з них 10 чоловіків, решта — жінки. Зазначу, що із жінками працювати легше, вони старанні та акуратні.

І під час літніх перевезень, і взимку кожен провідник, начальник поїзда та й загалом кожен працівник пасажирського господарства — на службі у пасажира. Така у нас робота, ми завжди на своєму бойовому посту.

Галина КВАС